

صله رحم و کارآمدی خانواده

محمد مهدی صفورایی پاریزی^۱

چکیده:

تمام موجودات زنده تلاش می‌کنند برای رسیدن به حالت تعادل و حفظ کارآمدی خود، نیازهای اساسی خود را در ابعاد مختلف تأمین کنند. انسان به عنوان خلیفه الهی و اشرف مخلوقات به تلاش بیشتری نیاز دارد؛ چرا که عدم تأمین نیازهایش سبب عدم تعادل و بروز نابهنجاری می‌شود و او را از رسیدن به اهدافش باز می‌دارد. یکی از نیازهای ضروری هر انسانی تعامل و ارتباط با دیگران به ویژه بستگان است.

تعامل با بستگان که در فرهنگ دینی صله رحم نامیده می‌شود، دارای آثار و کارکردهای فراوانی در تأمین نیازهای روان‌شناختی و اجتماعی اعضای خانواده و کارآمدی آن است. کارکردهایی که در این نوشتار مورد بررسی قرار می‌گیرد، عبارتند از: ۱. تأمین نیاز به محبت، تعلق به گروه (خانواده گسترده)، بیان و ابراز خود. ۲. رعایت هنجارهای خانوادگی و اجتماعی و تسهیل کننده فرایند جامعه‌پذیری.^۲ ۳. دستیابی به حمایت اجتماعی خویشاوندان، آرامش روانی و امنیت خاطر و افزایش تعامل عاطفی ۴. رفع فقر

وازگان کلیدی: صله رحم، خانواده، کارآمدی

یکی از دستورالعمل‌های دین اسلام به اعضای خانواده‌های مسلمان، ارتباط با خویشاوندان است که از آن به «صله‌رحم» تعبیر می‌شود. در اندیشه اسلامی، حفظ، توسعه و تعمیق روابط فامیلی و ارتباط صمیمانه و حمایتی خویشاوندان، آنقدر اهمیت دارد که پیامبر اسلام صلی الله علیہ و آله و سلم آن را جزء دین می‌داند^۱ و هدف از رسالت خویش را پس از بندگی خداوند و مبارزه با بتپرستی، صلة رحم معرفی می‌کند.^۲ در منابع دینی، صله رحم زمینه‌ساز دست‌یابی به اصلاح امور خانواده معرفی شده است.^۳

تعريف صله رحم

برای صله رحم^۴ تعاریف متعددی ارائه شده است:

۱. مراد از صله رحم احسان نمودن به خویشاوندان نسبی و سبی و مهربانی و عطوفت نشان دادن به آن‌ها و رعایت کردن احوال آنان است (مجلسی).
۲. صله رحم عبارت است از: شریک ساختن رحم و خویشاوندان در مال و مقام و دیگر خیرات دنیا که آدمی به آن‌ها دست می‌یابد. در مقابل، مراد از قطع رحم این است که فرد با گفتار یا رفتار خود رحم را اذیت کند، به رفع نیازهای خویشاوندان بی‌اعتنای باشد، از آنان دفع ظلم نکند، اگر مريض شدند به عيادتشان نرود و موقعی که از مسافرت برمنی گردند به دیدارشان نرود. همه اين امور و امثال آن از مصاديق قطع رحم است و آن‌چه مقابل اين امور است از مصاديق صله رحم شمرده می‌شود (ترافقی).

-
۱. رسول خدا^۵ فرمود: به حاضر و غائب امم و ائمّه که از اصلاح مردان و ارحام زنان تا روز قیامت به دنیا می‌آیند، سفارش می‌کنم، صله رحم کند؛ اگرچه به فاصله یک سال راه ناشد، زیرا صله رحم هر دین است. (بحارالانوار، ج ۷۲، باب ۳، روایت ۷۳).
 ۲. کسی از پیامرس اکرم صلی الله علیہ و آله و سلم برسید: هدف از رسالت تو چیست؟ فرمود: بندگی خدای یکتا، نکستن بیتها و پیوند میان ارحام. (بحارالانوار، ج ۳۸، باب ۶۵، حدیث ۳۹).
 ۳. بیاروا و تواصلوا ... و بعضون العافية فی جميع امورکم. (بحارالانوار، ج ۷۴، باب ۱۰، ج ۱۰).
 ۴. برای رحم تعاریف متعددی ارائه شده است، برخی از آن‌ها عبارتند از:
 - (الف) رحم در اصل همان رحم زن است و استعاره برای نزدیکان و خوشاوندان به کار می‌رود، به این جهت که آن‌ها از یک رحم شکل گرفته‌اند (راغب اصفهانی).
 - (ب) مراد از رحم، نزدیکانی هستند که از طریق نسب به فرد پیوند دارند (فیض کاشانی).
 ۵. ارجح عبارت از آن جهت وحدتی است که به خاطر تولد از یک پدر و مادر و یا یکی از آن دو در بین اشخاص برقرار می‌شود و در حقیقت باعث اتصال و وحدتی است که بر ماده و وجودشان نهفته است (طباطبائی).
 ۶. رحم، هر خوشاوندی را گویند که عرفًا مردم او را از ارحام و اقوام خود بدانند (مجلسی).
 ۷. از مجموع آن‌چه ذکر شد معلوم می‌شود مراد از رحم، که صله آن مورد تأکید و توصیه دین است، اقوام و خوشاوندان می‌باشد.

با این بیان، روشن می‌شود که صله رحم به معنای ارتباط و پیوند با اقوام و خویشاوندان است و به شکل‌های گوناگون نمود خارجی پیدا کند. گاهی در حد یک سلام کردن و احوال‌پرسی است^۱ و زمانی هم به صورت ملاقات‌های حضوری، کمک‌های مادی و معنوی و مانند آن.

به طور خلاصه، تماس‌های مستقیم و غیرمستقیم با اقوام، به گونه‌ای که احساس شود پیوند خویشاوندی همواره بین آنان برقرار است.^۲

صله رحم و کارآمدی خانواده

تمام موجودات زنده تلاش می‌کنند تا برای رسیدن به حالت تعادل و حفظ کارآمدی خود، نیازهای اساسی‌شان را در ابعاد مختلف تأمین کنند. انسان به عنوان اشرف مخلوقات و موجودی که بعد اساسی و اصلی آن جنبه روان‌شناختی اوست، به تلاش بیشتری نیاز دارد، چرا که عدم تأمین نیازها، سبب برهم خوردن تعادل و ایجاد اختلال در بعد بدنی و روانی می‌شود، او را ناکارآمد می‌سازد و از رسیدن به اهدافش باز می‌دارد. نحوه بروز و ظهرور این نیازها در فرایند تحول، از نوزادی تا پیری و قبل و بعد از تشکیل خانواده، متفاوت است و برآورده کردن نیازهای روان‌شناختی دارای اهمیت و اولویت بیشتری است. وجه مشترک همه مراحل این است که انسان بهنجار برای تأمین آن‌ها تلاش می‌کند.

برخی از آثار و کارکردهای صله رحم در تأمین نیازهای روان‌شناختی و اجتماعی اعضای خانواده و کارآمدی آن عبارتند از:

۱. تأمین نیاز به محبت، تعلق به گروه (خانواده گسترده)، بیان و ابراز خود؛
۲. رعایت هنجارهای خانوادگی و اجتماعی و تسهیل کننده فرایند جامعه‌پذیری؛
۳. دست‌یابی به حمایت اجتماعی خویشاوندان، آرامش روانی و امنیت خاطر و افزایش تعامل عاطفی؛

۴. رفع فقر؛

۱. «صلوا ارجامک ولو بالتلسمی»، (أصول کافی، ج ۲، باب صله رحم، ص ۱۵۸).
۲. «صل رحمک و لو بشریه من ما، و افضل ما توصل به الرحم كفت الاذى عنها»، (أصول کافی، ج ۲، باب صله رحم، ص ۱۵۱).

صله رحم و تأمین نیاز به محبت

انسان در تمام مراحل زندگی و تحول و رشد، نیازمند محبت است و باید از آغازین لحظات ورود به این جهان تا آخرین زمان وداع با آن، متناسب با دوره رشدش، این نیاز عالی و اساسی تأمین و ارضا شود. این نیاز در بدو تولد با رابطه عاطفی و محبت‌آمیز مادر با نوزاد و به آغوش کشیدن او تأمین می‌شود. ارتباط صحیح و برخاسته از عشق و علاقه پدر نیز در این زمینه اهمیت فراوانی دارد و اگر به هر دلیلی این نیاز عاطفی، به خصوص در این دوره، برآورده نشود، ضررهای جبران‌ناپذیری به کودک وارد می‌شود و سلامت جسمی و روانی او را به مخاطره می‌اندازد.

نیاز به محبت در دوره نوجوانی و جوانی نیز از طریق دیگر اعضای خانواده، هم‌کلاسی‌ها و دیگر افراد جامعه که با آنان ارتباط دارد، تأمین می‌گردد. برخی از ناهنجاری‌های شخصیتی افراد نایمن؛ احساس طرد شدن، مورد عشق و علاقه دیگران نبودن، ناتوانی

در دریافت محبت دیگران و احساس تنفس و خصوصیت از جانب دیگران می‌باشد.^۱

نیاز به محبت باید به وسیله پدر و مادر و سپس به وسیله برادر، خواهر، همسالان، همسر، فرزندان و تمام دوستان، تأمین شود. برقراری ارتباط با خویشاوندان و رفت و آمد با آنان، بهترین بستر برای برقراری تعاملات عاطفی و اظهار علاقه و محبت به یک‌دیگر است و نقش بسزایی در تأمین این نیازها دارد. بنابراین صله رحم جزء حقوق تمام اعضای خانواده است و هر یک وظیفه دارند نسبت به دیگری این حق را رعایت کنند.^۲ خداوند متعال در آیات مختلفی، صله رحم را واجب شمرده است.^۳

خداآنده، حکمت و راز صله رحم را در ایجاد تعاطف و مهر ورزیدن خویشان به هم‌دیگر، معرفی می‌کند و می‌فرماید: «من خدای بخشندۀ و مهربانیم و رحم را، که یک فضل و فضیلتی است، به اقتضای رحمت خویش آفریدم تا انسان‌ها بدین وسیله به یکدیگر مهر و عطاوت ورزند».^۴

در پرتو روابط خویشاوندی و صله رحم و در فضای همدلی و هم احساسی، محبت و

۱. مازلو، به نقل از احمدی، ۲۸۰.

۲. امر الله بالأنعام الله و صلة الرحم، (بحار الانوار، ج ۷۲، ب ۲، ح ۳).

۳. وَأَنَّقَوْلَهُ الَّذِي تَسَاءلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامُ أَنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا، (نساء ۱).

۴. ...فَإِنَّ اللَّهَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَالرَّحْمَمُ إِنَّمَا خَلَقَ الْفَسَلَامَ مِنْ رَحْمَتِهِ لِتَعَاطِفَ بَيْنَ الْبَلَادِ ... (مجلس، بحار الانوار، ج ۷۷، باب ۲، حدیث ۷).

علاقه اعضای خانواده نسبت به هم تجلی می‌یابد^۱ و طرفین ملاقات، بر اساس مسئولیت دینی خویش به تأمین نیاز عاطفی و محبت ورزیدن به همدیگر می‌پردازند. ماهیت صله رحم احسانی است که شخص نسبت به نزدیکان و خویشاوندان ابراز می‌دارد و از این طریق مهربانی و عطوفت خویش را به آن‌ها نشان می‌دهد و عموماً عکس العمل مشابه را از طرف مقابل دریافت می‌کند. بنابراین، با صله رحم، هم نیاز به محبت را تأمین کرده‌ایم و هم با واکنش محبت‌آمیز دیگری، زمینه تأمین و ارضای نیاز به محبت خود را فراهم نموده‌ایم و در نهایت، گامی در جهت رفع یکی از نیازهای مهم روانی خود و اعضای خانواده برداشته‌ایم. بنابراین باید گفت: سلامت روانی و تعادل اعضای خانواده، کارآمدی فردی و اجتماعی خانواده را تضمین خواهد کرد.

ارضای نیاز تعلق به گروه از طریق صله رحم

این نیاز در تمام مراحل رشد اعضای خانواده وجود دارد و هر شخصی برای تأمین آن تلاش می‌کند. ارتباط با گروه تنها برای تأمین احتیاجات مادی نیست، بلکه فرد از راه حضور در گروه، به خصوصیات اخلاقی، استعدادها و توانمندی‌های خویش پی می‌برد. پذیرفته شدن از طرف گروه، موقعیت اجتماعی فرد را در نظر خود او و دیگران مشخص و معین می‌سازد. فرد، مواردی مانند طرز برخورد با دیگران، رعایت مصالح عمومی، تحمل افکار و عقاید مختلف و اعتماد به نفس را در گروه می‌آموزد و در نهایت موقعیت اجتماعی خویشن را استوار می‌سازد.

خویشاوندان در حکم یک گروه منسجم اجتماعی هستند و هر فردی در سایه تعلق به آن، به تأمین این نیاز روانی می‌پردازد. حفظ پیوندهای خانوادگی و ارتباط با آنان مانع بروز احساس طرد شدن و عدم تعلق به گروه خاص می‌شود. شخص با تماس مداوم با اقوام و نزدیکان خویش و دریافت واکنش مثبت از طرف آنان، مطمئن می‌شود که مورد تنفر و خصومت دیگران نیست، بلکه به گروهی خاص تعلق دارد و تنها نیست. هر کسی در پرتو تأمین این نیاز از طریق ارتباط‌های خانوادگی و شناخت هویت جمعی و گروهی و تکیه بر توانمندی‌های خویش و گروه فامیلی، کمتر دچار بیماری از

۱. ان صلة الرحم متراة في المال و معية في الأهل، (بحار الأنوار، ج ۲۲، ب ۳، ح ۵۷).

خودبیگانگی خواهد شد. احساس تنها یی که یکی از نشانگان اصلی افراد نایمین است، با رعایت آموزه دینی صله رحم به احساس تعلق و ایمنی اعضای خانواده تبدیل خواهد شد و بر کارآمدی و میزان سازگاری آنان خواهد افزود.

صلة رحم و ارضای نیاز ابراز خود

یکی دیگر از احتیاجات روانی انسان نیاز به ابراز خود است؛ یعنی ارائه افکار و عقاید خود به دیگران، هر فردی در هر وضع و موقعیت و مرحله‌ای از تحول و رشد، تمایل دارد از فرصت‌های مختلف استفاده کند و خود را نشان دهد. موضوعاتی نظیر تربیت فرزندان، چگونگی اداره زندگی، رمز و راز موفقیت و پیشرفت و مهارت‌های مختلف در رفع مشکلات شخصی و نظایر آن مورد توجه و علاقه همه افراد است که برای هر یک، راه یا وسیله تازه و جدیدی کشف کرده‌اند و می‌خواهند آن را به دیگران ارائه نمایند. یکی از این راه‌ها، جمع‌های خانوادگی است که در پرتو دید و بازدیدها و ارتباط خویشاوندان شکل می‌گیرد. در چنین گردهمایی‌هایی افراد فرصت ابراز خود، پیدا می‌کنند و بدین وسیله به نیاز روانی خویش پاسخ مثبت می‌دهند. صرف نظر از انتقال تجربیات و تعامل‌های اجتماعی، همین بیان و ابراز خود، نقش مهمی در ایجاد آرامش روانی فرد خواهد داشت (احمدی).

رعایت هنجارها در پرتو صله رحم انسانی

پای‌بندی اعضای خانواده به هنجارهای مثبت و ارزش‌های دینی و خانوادگی، مورد تأکید منابع دینی است. پژوهش گران روان‌شناسی اجتماعی بر این باورند که فرد وقتی در گروه قرار می‌گیرد و احساس تعلق و وابستگی به آن در او به وجود می‌آید، تحت تأثیر اصل تسهیل اجتماعی^۱ به رفتارهای مورد قبول گروه اقدام می‌کند. (آلپورت به نقل از احمدی) بر اساس تسهیل اجتماعی، بازدهی افراد در یک موقعیت گروهی، بهتر از زمانی است که به تنها یی کار می‌کنند. از این عامل نیز می‌توان در ارتباطات گروهی

و روابط خویشاوندی در جهت پایبندی افراد به هنجارهای مثبت و ارزش‌های اخلاقی و گسترش آن بهره جست.

لازمه تعلق گروهی، همنوا شدن با هنجارهای آن است. بنابراین، هر عضو، رفتار خود را با معیارهای گروه، هماهنگ می‌کند و دانسته یا ندانسته راه و رسم زندگی گروهی را می‌پذیرد و به کار می‌بندد. با گسترش فرهنگ صله رحم و معاشرت‌های فامیلی و احساس تعلق به گروه خانواده، همنوایی گروهی افزایش می‌یابد و افراد برای رعایت هنجارهای پذیرفته شده خانواده تلاش می‌کنند. از آن‌جا که فرد غالباً غیر از آداب و رسوم گروهی، که وابسته به آن است، ارزش‌های دیگری را به رسمیت نمی‌شناسد و از سوی دیگر، اگر کسی از مصالح جمع پیروی نکند از شبکه حقوق و وظایف متقابل گروهی طرد می‌شود، خود به خود جلو بسیاری از ناهنجاری‌ها و بزهکاری‌ها را می‌گیرد.

بنابراین، صله رحم و ارتباط‌های خانوادگی، هم در ارائه ارزش‌های مثبت و گسترش هنجارها و پایبندی افراد به آن نقش مؤثری دارد و هم نسبت به ناهنجاری‌ها و بزهکاری‌های اجتماعی نقش بازدارندگی، خواهد داشت^۱ و مانند کنترل کننده اجتماعی نامرئی، اعضای خانواده را زیر چتر حمایتی خود قرار می‌دهد. بدیهی است که این فرایند در طول عمر از ابتدای کودکی تا دوران کهن‌سالی می‌تواند به طور فعال تأثیرگذار باشد. در نتیجه دوری از ناهنجاری‌ها و انتقال فرهنگ و هنجارهای صحیح اجتماعی از یک نسل به نسل دیگر آسان می‌شود. بنابراین، یکی از راه‌های حفظ جامعه و افراد از لغش‌ها و انحرافات و تضمین کارآمدی خانواده، گسترش صله رحم است.

صله رحم تسهیل کننده فرایند جامعه‌پذیری

یکی از مفاهیم مهمی که مورد تأکید روان‌شناسان رشد اجتماعی می‌باشد، فرایند جامعه‌پذیری^۲ فرد است. (آلپورت، ۱۹۲۰، به نقل از احمدی، ۱۳۸۰) الگوی کامل و صحیح رشد و تحول انسان که یک فرایند بسیار پیچیده است از تعامل چند فرایند به

۱. ان صلة الرحم والبر ليهونان العساب و يعممان من الذنوب، (بخار الانوار، ج ۷۸، باب ۲۴، حدیث ۱۵۹).

2. Socialization.

وجود می‌آید. که عبارتند از:

۱. فرایندهای زیستی، یعنی تغییرات طبیعی و بدنی؛
۲. فرایندهای شناختی، یعنی تغییرات در تفکر ادراک و زبان؛
۳. فرایندهای اجتماعی که تغییرات در روابط اجتماعی فرد با دیگران، عواطف و شخصیت فرد را در بر می‌گیرد.

به عبارت دیگر، منظور از رشد اجتماعی دست‌یابی فرد به اصول روابط اجتماعی است؛ به گونه‌ای که شخص بتواند با افراد جامعه هماهنگ و سازگار باشد. هنگامی فرد را اجتماعی می‌خوانند که نه تنها با دیگران باشد، بلکه با آنان همکاری کند. به بیان دیگر، جامعه‌پذیری به شکلی از یادگیری‌ای گفته می‌شود که فرد به سازگاری با جامعه و محیط فرهنگی خویش دست یابد.

اولین محیط فرهنگی و اجتماعی که از طریق تسهیل اجتماعی بر رشد اجتماعی فرد تأثیر می‌گذارد، کانون خانواده، رفتارها و کنش و واکنش‌های اعضای آن است. هرچه روابط خانوادگی و گروه‌های اجتماعی، از جمله معاشرتها و پیونددهای فamilی بیشتر شود، این فرایند بهتر شکل خواهد گرفت. رابطه اجتماعی مساعد با دیگران، مخصوصاً با اعضای خانواده، کودک را تشویق می‌کند تا علاقه به ارتباط با دیگران و اجتناب از خودمحوری را در خود رشد دهد که این امر به سازگاری شخصی و اجتماعی مطلوب می‌انجامید. (شعاری نژاد، به نقل از احمدی، ۱۳۸۰)

خویشاوندان از طریق همانندسازی در پرتو ارتباطات خود با یکدیگر به خوبی و شایستگی می‌توانند با ایجاد فضای صمیمی و گرم بین خود و احترام متقابل به یکدیگر، الگو و سرمشق مناسبی برای کودکان، نوجوانان و جوانان خانواده گسترشده خویش باشند، چرا که بخش مهمی از آن چه شخص یاد می‌گیرد از طریق تقلید و الگوگیری از دیگران است. در واقع، افراد در روابط خود با دیگران با مشاهده اعمال و رفتار گروه اجتماعی فamilی و تجزیه و تحلیل آن، نگرش‌ها و ارزش‌های خویش را سامان می‌دهند و به یادگیری رفتارها می‌پردازند و چگونگی کنش اجتماعی، آداب و رسوم برخورد با دیگران، خوش‌رفتاری و خلق و خوی پسندیده را فرا می‌گیرند. در

تعالیم دین اسلام صلة رحم و روابط خانوادگی و فامیلی، سبب نیکو شدن خلق و خوبی انسان معرفی شده است.^۱

انسان موجودی اجتماعی است و بدون همیاری دیگران و بهره‌گیری از کمک‌های مادی و معنوی آنان نمی‌تواند زندگی خود را تنظیم کند، موانع و مشکلات را از سر راه پیشرفت خود بردارد و به اهداف خود برسد. خویشاوندان، بهترین حامیان اجتماعی هر فردی هستند و با حمایت‌های خوبیش، هم می‌توانند زمینه رشد و تحول و کمال اعضای خانواده را فراهم سازند و هم در کمک به فرد برای برخورد با شرایط گوناگون و رویدادهای تنبیدگی‌زای زندگی نقش‌آفرینی کنند.^۲

نتایج تحقیقات میدانی نشان می‌دهد بیمارانی که مورد حمایت ملموس و عاطفی دوستان و خانواده گسترشده خود قرار گرفته‌اند، بهتر از بیمارانی که این گونه نیستند، سازگاری حاصل می‌کنند.

آرامش روانی و صلة رحم

عوامل تنبیدگی‌زا در زندگی فردی، اجتماعی و خانوادگی انسان فراوانند. اسلام برای مقابله با آن و نیز افزایش سطح سازش‌یافتنگی فرد، علاوه بر بهره جستن از روش‌های شناختی مانند ایمان و توکل به خدا، اعتقاد به مقدرات الهی و رعایت دستورهای اخلاقی و حقوق دیگران و همچنین به کارگیری روش‌های معنوی مانند دعا و توسل به ائمه علیهم السلام، - که با ایجاد و اصلاح اندیشه‌ها و افکار و یا ایجاد نوعی رابطه عاطفی و معنوی با خدا و اولیائی الهی فرد را برای مقابله با مشکلات و تنبیدگی‌ها آماده و ترغیب و تشویق می‌کند - از روش‌های رفتاری، اجتماعی و ارتباطی مانند تشویق به داشتن ارتباط با خویشاوندان نیز برای کاهش تنبیدگی و رسیدن به آرامش، بهره می‌گیرد، زیرا کسی که از حمایت خانوادگی و اجتماعی برخوردار نباشد، خود را از نظر روانی بدون پشتوانه می‌بیند، ولی اگر در مواجهه با حوادث و مشکلات مختلف از تکیه‌گاه محکم خانوادگی برخوردار باشد، خود را قادرمند می‌بیند و دچار تنبیدگی، اضطراب و تنها‌بی

۱. صلة الارحام تحسن الخلق، (أصول کافی، ج ۲، باب صلة رحم، روایت ۶).

۲. كنز ذوى رحمة و فرق حلبيهم و أخلفم عن سليمهم و تبشير لمعسرهم فانهم نعم العذة في النساء والرجال، (أمدی، عبدالواحد، غفرالحكيم)،

ج ۲، حدیث ۲۳۵۸)

نمی‌شود. در نتیجه از آسیب‌های مختلف در امان می‌ماند.

صله رحم و پیوندهای خانوادگی می‌تواند با احساس تنها بی که یکی از نشانگان افراد نایمن است، به مقابله برخیزد و به اعضای خانواده احساس اینمی دهد تا در موقع بروز مشکلات و ایجاد تنبیدگی بتوانند با آن به خوبی کنار آمده و به آرامش روحی و سلامت روانی دست یابند.

ارتباط صمیمانه با دیگران خصوصاً اقوام و خویشان، امکان توفيق و بهره‌گیری مناسب و شایسته از سرمایه‌های وجودی ایشان، کاهش نگرانی‌های ناشی از احساس غربت در میان جمع انسان‌ها، برخورداری از امنیت خاطر ناشی از پشتیبانی و حمایت همه جانبه و مخلصانه ایشان به هنگام بروز حوادث، پر کردن اوقات فراغت در نتیجه برقراری تعامل پیوسته با یکدیگر از جمله عواملی هستند که می‌توانند فرد را تا حد زیادی برای مقابله با آسیب‌های روانی اجتماعی یاری دهند.

صله رحم و افزایش تعامل عاطفی

افزایش محبت و ایجاد تعامل عاطفی میان خویشان، از جمله آثار طبیعی و آشکاری است که بر اجرای صله رحم و رعایت درست تکالیف و وظایف مربوط به آن مترتب می‌شود.^۱ ابراز حس وظیفه‌شناسی، برقراری ارتباط عاطفی، همکاری و همیاری هدفمند و مسالمت‌آمیز، رعایت حقوق و تکالیف متقابل، ایجاد بسترها مناسب جهت بهره‌گیری از سرمایه‌های مادی و معنوی مشترک، نوع‌گرایی و توسعه و جدان جمعی، دست یاریدن مشتاقانه به اقدامات مثبت و اصلاحی، تلاش در جهت انتشار ارزش‌ها و فضایل مطلوب انسانی، ابراز تمایل به بذل امکانات شخصی در جهت حل مشکلات متعدد همگان و به طور کلی، اعمال سیاست‌های ایثارگرانه و دیگرخواهانه و اجتناب از شیوه‌های منفعت‌جویانه و سوداگرانه در تعاملات انسانی، در گستره‌ای محدود همچون شبکه خویشاوندی آثار و کارکردهای سودمند و مورد انتظاری را به دنبال دارد که از جمله آن‌ها ایجاد تعاطف و افزایش محبت میان خویشان است.

۱...فَأَتَى اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَ الرَّحْمَنُ أَنَا خَلْقَهَا فَضْلًا مِنْ رَحْمَتِي لَتَعْطِفُ بِهَا الْبَادَ وَ لَهَا عِنْدِي سُلْطَانٌ فِي مَعَادِ الْآخِرَةِ... (بحار الانوار، ج ۷۷، باب ۲، حدیث ۷).

پیوندهای نسبی و سببی میان گروههای انسانی به رغم موقعیت‌ها و جایگاه‌های متفاوتی که در فرهنگ‌ها و خردۀ فرهنگ‌های مختلف حاکم بر جوامع بشری به خود اختصاص داده است، به عنوان یک محرك طبیعی و عامل بالقوه در جذب و رباش انسان‌های برخوردار از شجره واحد به سوی یکدیگر ایفای نقش می‌کند و موجب شکوفایی، تقویت و کارآیی تعلقات عاطفی در عرصه نظام خانوادگی و کارآمدی آن می‌گردد.

صله رحم و رفع فقر

یکی از کارکردهای اجتماعی صله رحم که در روایات بدان اشاره شده است، رفع فقر است.^۱ هنگامی که صله رحم به عنوان عمل عبادی، وظیفه دینی و ارزش اجتماعی در فرهنگ حاکم بر یک جامعه مطرح می‌گردد و شرایط، هنجارها و الگوهای رفتاری لازم، جهت اجرای عملی این ارزش اجتماعی فراهم می‌آید و در عمل نیز سیره عموم یا اکثر اعضای جامعه بر رعایت دقیق این سنت فرهنگی استقرار می‌پابد، آثار متنوعی را، هرچند به طور غیرمستقیم، در زندگی فردی و اجتماعی خواهد داشت.

همبستگی و پیوند مستحکم میان خویشاوندان و تعهدمندی اعضا به رعایت حقوق و وظایف مقابل و نیز مساعدت همگانی در جهت تأمین نیازها و رفع مشکلات و گرفتاری‌های اعضا موجب می‌شود تا فقر و مشکلات غیر اختیاری برخی از عناصر شبکه، تا حد امکان، در پرتو عنایات جمعی رفع گردد. توصیه به ترجیح ارحام فقیر^۲ به هنگام اعطای صدقات واجب و مستحب و نیز نقدم آنان بر دیگران و ترتیب پاداش بیشتر بر این سنخ عبادات اجتماعی، خود اقدامی دیگر در جهت تثبیت و تحکیم پیوندهای طبیعی میان شبکه خویشاوندان می‌باشد.

هنگامی که سیاست محرومیت‌زدایی در سطح شبکه خویشاوندی، به صورت یک عادت دینی و فرهنگی در گستره وسیع جامعه و در میان همه شبکه‌ها اجرا گردد، آثار و برکات ارزشمندی مثل رفع فقر از عناصر محرومی که به هر دلیل نتوانسته‌اند تأمین نیازهای خویش را تأمین کنند، در پی خواهد داشت.

۱. اذا اردت ان يطيب الله ميتتك و يغفر لك ذنك يوم تلقاه فعليك بالبر و صدقة السر و صلة الرحم فانهن يزدن في العمل و ينفعن الفقر، (بحارالانوار، ج ۹۶، ب ۱۶، ح ۳۷).

۲. مستحب است در مصرف زکات فطره خویشاوندان فقیر مقدم ذاته شوند، (امام خمینی، تعریر الوسیلة، باب القول في الزکاة).

منابع:

۱. قرآن کریم، ترجمه ناصر مکارم شیرازی، انتشارات دارالقرآن الکریم، تهران و قم، ۱۳۷۸.
۲. احمدی، محمد رضا، «نقش صلة رحم در بهداشت روانی»، معرفت، سال دهم، ش ۴۶، ۱۳۸۰.
۳. آمدی، عبدالواحد، غررالحكم و دررالحكم، انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی، قم، ۱۳۶۶.
۴. حر عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، تحقیق عبدالرحیم ربائی شیرازی، دار احیاء التراث العربی، بیروت ۱۹۹۱.
۵. خمینی، روح الله، تحریرالوسیله، موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، تهران، ۱۳۷۹.
۶. خمینی، روح الله، رساله توضیح المسائل، موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، تهران، ۱۳۸۳.
۷. درایتی، مصطفی، معجم الفاظ غررالحكم و دررالحكم، مؤلف تعمیمی آمدی، نشر دفتر تبلیغات اسلامی، قم، ۱۳۷۲.
۸. طباطبایی، سید محمد حسین، سننالنبي ﷺ، ترجمه محمد هادی فقهی، نشر اسلامیه، تهران، ۱۳۷۵.
۹. کلینی، محمد یعقوب(بی تا)، اصول کافی، ترجمه سید جواد مصطفوی، نشر فرهنگ اهلیت، تهران، ۱۳۷۵.
۱۰. مجلسی، محمد باقر، بحارالانتوار، بیروت: مؤسسه الوفاء، ۱۹۸۳ م.
۱۱. محمدی ری شهری، میزانالحكمه، ترجمه حمیدرضا شیخی، دارالحدیث، قم، ۱۳۷۹.
۱۲. مزلو، ابراهام، انگلیزش و شخصیت، ترجمه احمد رضوانی، استان قدس رضوی، مشهد، ۱۳۷۸.
۱۳. نراقی، ملا مهدی، جامع السعادات، مطبوعةالنجف الاشرف، نجف، ۱۹۶۳ م.
۱۴. نراقی، ملا حمید، معراجالسعاده، نشر جاویدان، تهران، ۱۳۸۳.
۱۵. نوری طبرسی، حسین، مستدرکالوسائل و مستنبطالسائل، انتشارات آل البتیت، قم، ۱۴۰۸ق.